

прѣдъ срѣдния родъ). напр.: Сгорѣли флигель, прачечная и кухня. Ручка и карандашъ красны **е**.

Ако при глаголното казуемо има нѣколко подлѣжаща, които принадлежатъ къмъ различни лица, казуемото се туря въ прѣимущественното лице. (Първото лице се брои прѣимущественно прѣдъ второто, а второто — прѣдъ третето.). Напр.: Я и Ваня поужинаемъ вмѣстѣ.

Особности въ употрѣбяването на глаголното казуемо.

§ 68. Врѣмена.

Сегашното врѣме се употрѣбыва понѣкога намѣсто миналото за да се придаде на дѣйствието по голѣма живость. Таквоязъ настояще се казва *историческо*. Напр.: Гляжѹ я такъ на него и думая себѣ: что же въ самомъ дѣлѣ съ нимъ такое случилось?

Най вече често се замѣнява миналото съ сегашно и бждшно врѣме при думата бывало за означение многократность на дѣйствието, напр.: Бывало онъ подойдетъ къ собакѣ и дернетъ еѣ за хвостъ. Иногда бывало я незамѣтно для него кладѹ ему въ карманъ деньги и со стороны подсматриваю, что онъ станетъ дѣлать съ ними, найдѣи ихъ у себя.

Сегашното врѣме се употрѣбыва намѣсто бждшното, кога се говори за дѣйствие, което безъ друго ще се извърше, напр.: За сѹтки жницы уже кончаютъ у насъ жатву полбы. Мы завтра идѣмъ на охотѹ.

§ 69. Наклонения.

За изражение бързость на дѣйствието изявительното наклонение може да се замѣнява съ отглаголно мѣждомѣтие, напр.: Онъ подошелъ къ отцѹ и бухъ ему въ ноги. Я его по головѣ таряхъ изо всей мочи.

За изражение почването на едно дѣйствие, което се продължава малко-много, изявительното наклонение може да се замѣни съ неопрѣдѣлено, придружено съ частицата ну, напр.: Нашли они смирнаго человека и нѹ надъ нимъ все насмѣхаться.

Условното наклонение може да се замѣни съ повелително, напр.: Не стучи я такъ сильно въ двери, никто бы насъ не услыхалъ.

Повелительното наклонение може да се замѣнява: